

Pel ple plou (i van dos)

JORDI VILAMITJANA

Plou des de fa hores, juga el Barça i són les festes de Salt, però els vuit bancs de disseny espartà i dignitat trapenca de la vuitcentista sala de Plens s'omplen aviat de públic. A part dels incondicionals i dels obligats, hi ha cares noves que indiquen que al Ple s'hi presenten mocions que interessin algun col·lectiu en concret. En qualsevol cas, cap ésser humà pot ésser sotmès a la tortura d'asseure's durant 3 hores 17 minuts i 24 segons en uns seients que semblen dissenyats pel gran inquisidor gironí Nicolau d'Eimeric com a instrument de confessió immediata de culpa. El gerent, el defensor de la ciutadania i el cos de periodistes en són testimonis i víctimes.

Noruega al cor

La primera moció del Ple va per Noruega. La moció neix de la ploma de les files socialistes però és comunament adoptada i aprovada. És especialment interessant el Quart acord: "Denunciem i combatrem el fanatisme, la intolerància, el racisme, la islamofòbia i el rebuig al diferent, així com la retòrica de la por i l'odi que abonen el terreny a actes violents com els succeïts a Noruega". S'acorda fer-la arribar als representants polítics noruecs de l'Estat Espanyol. Cal confiar que algú recordi que a la carretera Barcelona de Girona hi ha el viceconsolat de Noruega.

Assabentats i assabentada

La Sra. Pia Bosch es mostra especialment interessada a saber detalls sobre la celeritat amb què el Sr. Alcalde ha signat un aval de prop d'un quart de milió d'euros amb el bàsquet gironí. És una curiosa manera de posar-se en camisa d'onze vares. En un tres i no res, el Sr. Puigdemont recorda als socialistes que justament ells van signar-ne un que s'haurà d'anar pagant fins al 2020 i escaig, i per més inri, per un club que avui ja no existeix.

PPG o PPAM

El Pacte per Girona és presentat com un Pla estratègic de la ciutat per als propers mesos, que ja s'inclouïa en el programa socialista. El debat se centra en si l'àmbit del pacte ha de ser la ciutat o l'àrea metropolitana.

Tres Mocions...

La moció de la CUP a favor del Trueta és rebutjada amb els vots del PP i CiU. Pel camí, retrets i xifres: que si el tripartit s'ha endeutat 34.000 milions en 8 anys; que si CiU ha reduït l'impost de successions; que si Espanya practica l'espoli fiscal a Catalunya per import de 22.000 milions d'euros... La moció de la CUP per declarar Girona "ciutat per la diversitat sexual" és rebutjada en 8 dels 9 punts. Només s'aprova el punt introduït per ICV. Finalment, la CUP aconsegueix que s'aprovi la moció de la participació als plens. La idea és vella i la proposta també: que els ho preguntin a Pere Montalbán, Martí Carreras i altres activistes veïnals que al 2008 foren vilment ignorats. Tot i això, tots plegats es fan un embolic monumental, amb esmenes, referències a reunions anteriors i afegitons. Fins al punt que algú comenta des de la grada: "Ara vés a saber què han aprovat!".

... i un RIP

Finalment, l'aeroport. Si el Sr. O'Leary, que ja normalment tira de conya marinera, hagués assistit al Ple s'hauria partit de riure; si algú li fa saber les intervencions del Ple, orgasmarà. El PSC presenta una moció que diu que l'aeroport es perdrà (i amb ell milers de llocs de treball i milions d'euros) perquè CiU no ha renovat el contracte amb Ryanair. ICV, que recorda que una moció molt semblant ja es va votar fa quatre mesos, troba a faltar acció i

al·lusions a les responsabilitats del govern del PSOE, a AENA i Foment. El PP, també, i a més opina que és curiós com canvien les coses de ser al govern a passar a l'oposició i pregunta de qui és la culpa que Ryanair sigui a Barcelona. La CUP introdueix una matisació per tal que quedi clar que el que s'ha de canviar és el sistema radial de Madrid. CiU titlla la proposta d'oportunista, partidista i demagoga... Requiem in pace, per l'aeroport de Girona, per descomptat.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2011/07/28/plou/504224.html?utm_source=rss